

Santa Maria dels Socors

Collsuspina

Ubicació

Comarca: Moianès
Lloc/Adreça: c/ Nou, 4. 08178 Collsuspina
Emplaçament Al centre del nucli urbà

Coordenades:

Latitud: 41.82544011894768
Longitud: 2.174834295472681
UTM Est (X): 431475
UTM Nord (Y): 4630724

Classificació

Número de fitxa 08070 - 2
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Barroc Contemporani Neoclàssic
Segle XVI-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIL
Observacions protecció: NNSS, 30/3/2006
Número inventari IPAC 22599
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Religios
Titularitat Privada
Titular: Bisbat de Vic. C/ Santa Maria, 1. 08500 VIC
Autoria de la fitxa María del Agua Cortés Elía, OPC Diputació de Barcelona
Data de registre de la fitxa: dt., 15/10/2013 - 02:00

revisió:**Data de la darrera revisió:** dv., 10/10/2025 - 10:00

Descripció

L'església parroquial de Collsuspina es troba al nucli del poble. És un edifici d'una sola nau coberta amb teulada de doble vessant i campanar adossat a la banda de llevant de l'edifici. La façana és d'estil clarament neoclàssic, amb remat sinuós característic d'aquesta època i creu al centre; portalada amb llinda i arc de descàrrega apuntat que forma un frontó, a la llinda hi ha la data 1909; i finestra vertical sobre la porta. El campanar és quadrangular i amb tres pisos diferenciats amb motlures horitzontals; els dos darrers pisos presenten una obertura a cada cara, i rematat amb una balaustrada superior. Es conserva una campana a l'interior feta pel campaner francès Simon Faillet en 1592 i un rellotge adossat a la cara principal sobre la obertura. L'edifici manté els murs de pedra vista amb cantoneres ben tallades. L'interior presenta una sola nau i conserva els dos trams de voltes ogivals de la nau central, que recorda un gòtic tardà ja que manté les nerviacions i claus de volta amb imatges de sants gravats. A inicis del segle XX va ser ampliada, incorporant una sagristia que comunica amb la rectoria a la banda de migdia, i es va allargar la nau per la part de la façana, que s'obre al nord, amb un nou atri, cor i campanar. Al costat del mur de ponent hi havia l'antic cementiri.

Observacions:

Malauradament, el 28 de maig de 2014, va caure un llamp al campanar i va fer malbé l'esfera del rellotge i la barana del campanar.

Història

Aquesta església, advocada a Santa Maria dels Socors, es va construir gràcies a la iniciativa de l'hereu del Mas Pedrós entre 1592 i 1600. Per aquest motiu va rebre el càrrec de patró o protector de l'església (Pladevall, 1971), de manera que en diferent documentació s'esmenta a aquesta família com encarregats de la guarda i neteja dels ornaments, i fins i tot com a pagadors d'alguns ornaments. Segons una consuetud parroquial de Balenyà que es conserva a l'Arxiu de la Mensa Episcopal de Vic (plec 910) i redactada pel rector el 1659, l'església de Nostra Senyora dels Socors de Collsuspina es va fer l'any 1592 i es va beneir el 15 de juny de 1600. Al Llibre de Comptes de l'església, obert el 1690 consta que el 1737 es va renovar el paviment i es va rebatre la volta sobre el cor, el 1745 es va manar fer un fossat darrera la capella per treure humitat dels murs i paviment. El 1880 es van iniciar les obres d'ampliació de la façana i es va fer un nou presbiteri i noves capelles laterals, degut a l'increment de població del nucli; i fent una nova remodelació de la façana l'any 1909. En els seus orígens era una capella filial de la parròquia de Balenyà i va adquirir la categoria d'església parroquial el 1897, amb dret a tenir cementiri, ja que abans s'enterrava a Balenyà. En la visita del Bisbe de Vic l'any 1685 deixà constància que no tenia sagrari, ni font baptismal, ni cementiri, degut a la dependència de la parròquia. El 1828 es va unir eclesiàsticament amb Sant Cugat de Gavadons i un sol capellà es feia càrrec de les dues esglésies. El poble de Collsuspina és un poble de creació moderna que va créixer al voltant del camí ral. La primera casa que s'hi va construir va ser l'hostal actual de Can Xarina, el 1550, i al voltant d'ell es va anar desenvolupant el nucli amb noves construccions entre els segles XVI i XVIII, entre elles l'església, que era molt freqüentada pels habitants i passavolants que transitaven pel camí ral. Cada 15 de juny es celebra la festa de la seva patrona i, abans de la seva independència eclesiàstica, cada dilluns de Cinquagèsima s'hi anava en processó des de Sant Fruitós de Balenyà.

Bibliografia

Gavín, Josep M. (1979). Inventari d'esglésies. Vol. 5. Artestudi, Edicions i Arxiu Gavín, Barcelona.

Pladevall, A. (1991). Balenyà, un terme històric. Ajuntament dels Hostalets de Balenyà.

